

A klasszikusoknak számító művek színpadi megvalósítása — a kedves-szellemes, ám mégiscsak *súlytalan Tévedések vigjátéka* kivételével — ilyenformán semmiképp sem érdemelheti ki a „megfelelt” jelzót.

Az elmúlt évadban csupán két előadás hozta meg a színházlátogatók számára az igazi élményt: *Rozov Úton* című darabja és *Bágyoni Attila Botlár-ügye*.

A Rozov-mű emberközelsége, jó értelemben vett maisága méltán váltotta ki a megkülönböztetett érdeklődést. Ez a megnőtt figyelem egyébként igen sokban a modern hangvételű, szellemes közvetítési formának is köszönhető.

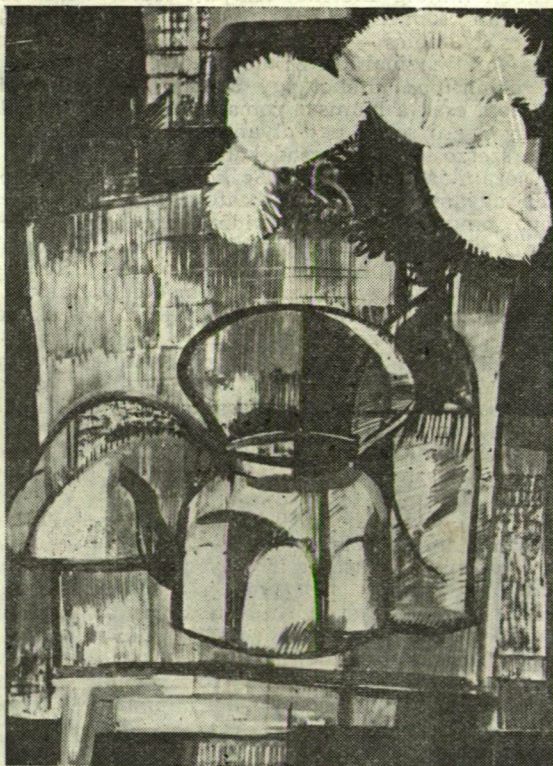
Bágyoni Attila drámája pedig leginkább a színpadainkon még mindig csak elvéve látott „elhiszem”-emberek felsorakoztatásával, és természetesen a nagyon tisztán megfogalmazott és nagyon emberséges mondandójával vívta ki a nézők együttérző rokonszenvét. Ennek a darabnak a színre vitele, ha lehet, még az *Úton* című darab megvalósításánál is rokonszenvesebb volt. A tiszta gondolatok önmagukhoz illő *keresetlenséggel* és *egyszerűséggel* hangzottak el, az író igaz szándéka szerint.

Mindezek ellenére az elmúlt évad mérlege koránt sincs egyensúlyban, s a kelleténél jobban a prózai társulat *ellenére*, mint javára billen. Különösen akkor, ha szót ejtünk még egy — eddig meg sem említett — bemutatóról, *Az utód* című *Bókay*-darabról, amely mint irodalmi mű egyetlen érdem szerint bíráló szót sem érdemel, lévén nem csak egy *kommersz színpadi csinálmány*, de ráadásul még ötlemtelen és szellemtelen valami is.

Darabválasztási, színpadra állítási tanácsokat természetesen ezek után is illetlenség volna adni, annál is inkább, mert ezúttal csak az elmúlt évadban látott darabokról akartuk ezt a rövid és letagadhatatlanul *szubjektív* véleményt elmondani.

Azt azonban befejezőként hozzá szeretnénk még tenni, hogy a színházlátogató örök optimizmusával továbbra is élénken figyeljük a Szegedi Nemzeti Színház prózai társulatának erőfeszítéseit, amelyek ugyan — véleményünk szerint — eddig még csak kevés gyümölcsöt hoztak, de amelyek — meglehetősen hamarosan mégiscsak elismerésre méltó eredményeket teremnek. Kívánjuk, hogy ez minél hamarabb így legyen.

AKÁ CZ LÁSZLO

Hézső Ferenc: *Őszirozsák*